RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG, OOST-VLAANDEREN, AFDELING DENDERMONDE, 1 DECEMBER 2017, D13 V KAMER

Notitienummer parket

DE69.98.136/17

S.2016.5845

F. A.

OPENBAAR MINISTERIE

BEKLAAGDEN

1. F. A.(RR …, bedrijfsleider, geboren te (…) (Pakistan) op (…) en wonende te (…);

   Ter terechtzitting van 06 oktober 2017, is eerste beklaagde in persoon verschenen, bijgestaan door mr. B. A. loco mr. T. T., advocaat te Dilbeek;

2. E. I. BVBA, met maatschappelijke zetel te (…) en met ondernemingsnummer (…);

   Ter terechtzitting van 06 oktober 2017, is tweede beklaagde niet vertegenwoordigd;

De eerste, als zaakvoerder, aangestelde of lasthebber van de tweede.

De tweede als werkgever en strafrechtelijk aansprakelijke partij.

1. TENLASTELEGGINGEN

Verdacht van : te 9402 Meerbeke.

De eerste en de tweede:

A. Als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber, met inbreuk op artikel 181 van het Sociaal Strafwetboek, in strijd met de artikelen 4 tot 8 en 9bis van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot

vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, de gegevens vereist krachtens het voormelde koninklijk besluit van 5 november 2002 niet elektronisch te hebben meegedeeld aan de instelling belast met de inning van de sociale zekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvatte met betrekking tot 3 werknemers op 18 maart 2016:

1. D. M. (Pakistan);
2. D. K. M.(Pakistan);
3. K. I. A.(Pakistan);

Strafbaar met een sanctie van **niveau 4,** zijnde een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en/of een geldboete van 600 tot 6 000 euro (artikel 101 Sociaal Strafwetboek). De geldboete wordt vermenigvuldigd met het aantal betrokken werknemers (artikel 103 Sociaal Strafwetboek).

B. Als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber, met inbreuk op artikel 175, §1 van het Sociaal Strafwetboek, in strijd met de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, arbeid te hebben doen of laten verrichten door een buitenlandse onderdaan die niet was toegelaten of gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden of tot vestiging in België, met betrekking tot 3 werknemers met de Pakistaanse nationaliteit in de periode van 18 maart 2016 tot en met 4 juni 2016:

1. D. M. (Pakistan);
2. D. K. M.(Pakistan);
3. K. I. A.(Pakistan);

Strafbaar met een sanctie van **niveau 4,** zijnde een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en/of een geldboete van 600 tot 6 000 euro (artikel 101 Sociaal Strafwetboek). De geldboete wordt vermenigvuldigd met het aantal betrokken werknemers (artikel 103 Sociaal Strafwetboek).

C. Als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber, met inbreuk op artikel 162, eerste lid, 1° van het Sociaal Strafwetboek, in strijd met artikel 9 en volgende van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers, het loon van de werknemer niet te hebben uitbetaald of het niet te hebben uitbetaald op de datum dat het loon invorderbaar is, met betrekking tot 3 werknemers:

1. D. M.:
    - Voor maart 2016: 2.108,09 EUR bruto, op 8 april 2016;
    - Voor april 2016:1.924,78 EUR bruto, op 10 mei 2016;
    - Voor mei 2016: 2.016,43 EUR bruto, op 7 juni 2016;

2. D. K. M.;
    - Voor maart 2016: 2.108,09 EUR bruto, op 8 april 2016;
    - Voor april 2016: 1.924,78 EUR bruto, op 10 mei 2016;
    - Voor mei 2016: 2.016,43 EUR bruto, op 7 juni 2016;

3. K. I. A.
    - Voor maart 2016: 2.108,09 EUR bruto, op 8 april 2016;
    - Voor april 2016:1.924,78 EUR bruto, op 10 mei 2016;
    - Voor mei 2016: 2.016,43 EUR bruto, op 7 juni 2016;

Strafbaar met een sanctie van **niveau 2**, zijnde een geldboete van 50 tot 500 euro (artikel 101 Sociaal Strafwetboek). De geldboete wordt vermenigvuldigd met het aantal betrokken werknemers (artikel 103 Sociaal Strafwetboek).

BIJ SAMENHANG: te 9402 Meerbeke in de periode van 18 maart 2016 tot en met 4 juni 2016.

D. Zich schuldig te hebben gemaakt aan mensenhandel, nl. het misdrijf zoals omschreven in artikel 433 quinquies §1, 3° van het Strafwetboek, door de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, de wisseling of de overdracht van de controle over hem **ten einde deze persoon aan het werk te zetten of te laten aan het werk zetten in omstandigheden die strijdig zijn met de menselijke waardigheid,** met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, met betrekking tot de volgende personen:

1. D. M. (Pakistaan);
2. D. K. M.(Pakistaan);
3. K. I. A.(Pakistaan).

(strafbaar met opsluiting van 10 tot 15 jaar en met een geldboete van 1.000 tot 100.000 euro gelet op artikel 433septies lid 1. 6° en 2, en 433 novies lid 1. De geldboete wordt vermenigvuldigd met het aantal slachtoffers).

E. Zich schuldig te hebben gemaakt aan mensenhandel, nl. het misdrijf zoals omschreven in artikel 433 quinquies §1, 3° van het Strafwetboek, door de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, de wisseling of de overdracht van de controle over hem ten einde deze persoon aan het werk te zetten of te laten aan het werk zetten in omstandigheden die strijdig zijn met de menselijke waardigheid, met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt, met betrekking tot de volgende personen:

1. D. M. (Pakistaan);
2. D. K. M. (Pakistaan);
3. K. I. A. (Pakistaan).
4. M. S.

(strafbaar met opsluiting van 10 tot 15 jaar en met een geldboete van 1.000 tot 100.000 euro gelet op artikel 433septies lid 1. 2° en 2, en 433 novies lid 1. De geldboete wordt vermenigvuldigd met het aantal slachtoffers).

Overwegende dat de misdrijven vervat in kwalificaties D en E strafbaar zijn met criminele straffen doch dat die misdrijven kunnen gecorrectionaliseerd worden ingevolge verzachtende omstandigheden, met name de afwezigheid van eerdere veroordelingen tot criminele straffen van de beklaagden.

De eerste tevens gedagvaard teneinde zich te horen veroordelen tot een exploitatieverbod cf. artikel 106 van het Sociaal Strafwetboek voor een periode van 3 jaar.

De tweede tevens gedagvaard teneinde de sluiting te horen uitspreken cf. artikel 106 van het Sociaal Strafwetboek voor een periode van 3 jaar.

DE TWEEDE:

In ondergeschikte orde gedagvaard teneinde zich als werkgever burgerrechtelijk aansprakelijk te horen verklaren voor de betaling van de strafrechtelijke geldboeten en de kosten waartoe zijn aangestelden of lasthebbers veroordeeld worden, in toepassing van artikel 104 van het Sociaal Strafwetboek, artikelen 1382, 1383 en 1384 van het Burgerlijk Wetboek en art. 162, juncto art. 194 Sv.

* * *

2. PROCEDURE

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 06 oktober 2017.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde het Openbaar Ministerie en de aanwezige partijen.

De verzachtende omstandigheden voorzien in de dagvaarding voor de tenlasteleggingen D en E worden aangenomen.

De feiten onder de tenlastelegging B waren op het moment dat ze werden gepleegd strafbaar op basis van artikel 175 § 1 van het sociaal strafwetboek. Dit artikel werd opgeheven bij artikel 55 Decr.Vl. 23 december 2016 (BS 9 februari 2017), met ingang van 1 januari 2017 (art. 56). De feiten zijn echter strafbaar gebleven op basis van artikel 12/1 §1 van de wet van 30 april 1999 met identieke straffen.

3. BEOORDELING OP STRAFGEB1ED

3.1. De feiten

Op vrijdag 18 maart 2016 omstreeks 9.30 uur gaan sociale inspecteurs, bijgestaan door leden van de FGP Gent en twee agenten van de Interventiedienst van de Lokale Politie Ninove over tot controle in een handcarwash gelegen te (…) (Ninove). De carwash is de enige uitbating van de BVBA E. I. met maatschappelijke zetel op hetzelfde adres. Voorafgaand aan de uitvoering van de controle werd een korte observatie uitgevoerd omstreeks 9.10 uur waarbij vanop de openbare weg werd vastgesteld dat 5 personen effectief bezig waren met het wassen van auto's. De inrit van de carwash situeert zich echter om de hoek in een aanpalende straat en was vanaf de plaats van observatie niet zichtbaar. Het was dus mogelijk dat ook daar nog één of meerdere personen aan het werk waren. Bij de aanvang van de controle werd tegelijkertijd aangereden via de inrit en de uitrit van de (…). Inspecteur S. V. stelde bij de inrit vast dat één man zich daar bevond. Toen betrokkene opmerkte dat er een controle was, trachtte hij zich daaraan te onttrekken door een eindje te gaan wandelen. Gezien het schoeisel en de kledij van betrokkene nat was, bestond er bij de verbalisanten echter geen twijfel over het feit dat hij wel degelijk in de zaak aan het werk was geweest. Bij het betreden van de carwash langs de straatzijde waren nog steeds dezelfde vijf mannen aan het werk.

Via het bureel van de carwash zag men één man verdwijnen. De sociaal inspecteur deelde dit mee aan de politie die de man onmiddellijk trachtte op te sporen.

De inspecteurs legitimeerden zich bij de mannen die de wagens aan het wassen waren en deelden mee dat zij een controle wensten uit te voeren, onder meer naar de tewerkstelling in de zaak. Eén man trad naar voor en deelde mee dat de papieren binnen in het bureel lagen. De inspecteurs vergezelden de man naar binnen. Ondertussen was ook de persoon die verdwenen was via het bureel teruggevonden in de douche waar hij zich verscholen hield. Uiteindelijk werden aldus zeven personen aangetroffen in de exploitatie van de carwash. Er werd hen verzocht om hun identiteit kenbaar te maken aan de hand van een officieel verblijfsdocument. Onderstaande personen werden geïdentificeerd:

1. K. I. A., ° (…), nat. Pakistan, Pakistaans Paspoort + Italiaans verblijfsdocument;
2. M. S., °(…), nat. Pakistan, Elektronische IK - Type A + geldige Arbeidskaart C;
3. D. M. , °(…), nat. Pakistan, Kopie van Italiaans Verblijfsdocument;
4. Z. S., °(…), nat. Afghanistan, Elektronische IK - Type A + geldige Arbeidskaart C;
5. A. A., °(…), nat. Afghanistan, Elektronische IK - Type A + geldige Arbeidskaart C;
6. D. K. M., °(…), nat. Pakistan, Aanvraag regularisatie Art. 9.

De werkgever bleek niet aanwezig te zijn. Hij werd echter wel van de controle telefonisch ingelicht door één van de mannen die er aan het werk was geweest. In het bureel bevonden zich enkele mappen met daarin diverse arbeidsovereenkomsten. Deze werden voorgelegd. De inspecteur stelde vast dat tussen de documenten de deeltijdse arbeidsovereenkomsten zaten van M. S., Z. S. en A. A.. Het uurrooster in de arbeidsovereenkomsten voorziet in arbeidsprestaties van 20 uur per week in een vaste uurregeling. Daarnaast waren voor de dag van de controle drie afwijkingsdocumenten ingevuld. De documenten voorzagen enkel een afwijking op de dag van de controle, 18 maart 2016. Soortgelijke documenten van voorgaande afwijkingen waren niet aanwezig.

- De werknemers van M. S., Z. S. en A. A. beschikten op het ogenblik van de controle over een geldig verblijf in België en over een geldige arbeidskaart om in het land arbeid in loondienst uit te voeren. Deze drie personen waren DIMONA gemeld.
- K. I. A. en D. M. beschikten daarentegen over geen enkele Belgische verblijfstitel, noch waren zij op basis van de voorgelegde stukken toegelaten om in België te werken. D. K. M. kon enkel een "Attest van in ontvangstname" voorleggen. Op basis van dit document kan betrokkene evenmin tewerkgesteld worden in België. Geen van hen was op het ogenblik van de controle gemachtigd tot vestiging of tot een verblijf van drie maand of meer in België. D. M. was de man die zich verborgen hield in de douche, K. I. A. was de man die zich aan de inrit van de carwash aan de controle wou onttrekken. K. I. A. en D. M. en D. K. M. waren niet DIMONA-gemeld.

Geen van de zes aanwezige personen kon worden verhoord gezien zij alleen beroep wensten te doen op een beëdigd tolk Urdu-Nederlands. Op het ogenblik van de controle bleek geen enkele tolk ter beschikking te zijn. Alle aangetroffen personen bleken te verblijven in de carwash. Bij het vergezellen van D. M. naar zijn slaapplaats, bleek nog een zevende man in de woning aanwezig te zijn. Betrokkene lag op de bovenverdieping van de carwash in één van de bedden. Ook de zetels op de benedenverdieping van de carwash bleken beslapen te zijn. In een pand naast de carwash, een vroeger restaurant, waren eveneens slaapplaatsen ingericht. Het was in deze ruimte dat K. I. A. het voorgelegde Pakistaans paspoort op zijn naam uit een ijzeren doosje bovenop een kast ging halen. De elektriciteit en het stromend water in deze ruimte bleken afgesloten te zijn. Het gebouw waar het bureel van de carwash gevestigd was bleek enkel verwarmd te worden door een houtkachel op de benedenverdieping. Bovendien bleek bij het opsporen van D. M. dat de keuken en de sanitaire ruimte in het pand niet voldeed aan de hedendaagse normen. De omstandigheden waarin de aangetroffen personen gehuisvest worden zijn ontegensprekelijk in strijd met de menselijke waardigheid.

Wat betreft de werkelijk geleverde arbeidsprestaties en de vergoeding welke de werknemers ontvangen voor hun werk, dient bijkomend onderzoek te gebeuren gezien bij de controle het vermoeden van mogelijke economische exploitatie rees. Het is immers de vraag hoeveel arbeidsuren de werknemers in realiteit dienen te presteren. Bij. de controle konden geen afwijkingsdocumenten voor het verleden voorgelegd worden. De carwash is geopend van maandag tot zondag, telkens van 8 uur 's morgens tot 19 uur 's avonds. De werkgever doet beroep op 3 werknemers die ieder 20 uur per week zouden werken volgens hun contract. Bij nazicht van de geregistreerde loon- en arbeidstijdgegevens blijkt dat er in het verleden geen meer-uren aangegeven werden. De totale wekelijkse openingstijd van de carwash bedraagt 77 uur. De totale arbeidsduur welke de werkgever wekelijks voor het geheel van zijn personeel aangeeft bedraagt 60 uur. Volgende uurregelingen zijn van toepassing op het ingeschreven personeel:

- A. A.: maandag 9-12 uur, dinsdag 9-12 uur, woensdag 12-15 uur, donderdag 12-15 uur, vrijdag 9-13 uur, zaterdag 9-13 uur
- M. S.: maandag 9-12 uur/dinsdag 10-13 uur, woensdag 11 -14 uur, donderdag 9 -12 uur, vrijdag 10 - 13 uur, zaterdag 9-14 uur
- Z. S.: maandag 9-12 uur, dinsdag 10-13 uur, woensdag 11-14 uur, donderdag 9 tot 12 uur, vrijdag 10-13 uur, zaterdag 9-14 uur

Uit de uurroosters zou bijgevolg besloten kunnen worden dat geen enkele werknemer werkt in de carwash voor 9 uur en na 15 uur, hoewel de zaak dagelijks geopend is van 8 uur tot 19 uur en de werknemers alleen in de carwash verblijven. Ook de arbeidsprestaties tijdens het weekend blijken eerder zeer beperkt te zijn: op zaterdag werken twee werknemers van 9 tot 13 uur en de derde werknemer van 9 tot 14 uur. Op zondag werkt geen enkele werknemer in de zaak. De werkgever blijkt de ingeschreven werknemers de opdracht te geven om "voltijdse" arbeidsuren te presteren. Zo werkten M. S., A. A. en Z. S. op vrijdag 18 maart van 9 tot 14 uur en van 14 tot 17 uur volgens het afwijkingsdocument. Een pauze is niet voorzien tijdens deze werkdag van 8 uur. Daarnaast is het onmogelijk om een zicht te hebben op de uren welke gepresteerd worden door de personen welke niet toegelaten zijn om te werken in België door hun verblijfstoestand, noch op de vergoeding welke deze personen zouden ontvangen voor hun werk. De carwash blijkt in elk geval een goed draaiende zaak te zijn. Op het ogenblik van de controle, op vrijdagmorgen, was het er al zeer druk. Bij aanvang van de controle stonden vier wagens van klanten in de (…). Ook de lokale BMW-garage blijkt klant te zijn in de carwash en laat er op regelmatige basis wagens wassen. Op het internet zijn diverse foto's gepost waarop lange wachtrijen te zien zijn. Gezien de overlappingen in de uurroosters werken de drie werknemers zo goed als gelijktijdig in de zaak, hetgeen aantoont dat het werk niet door één werknemer alleen gedaan kan worden.

De werkgever, F. A. (N.N. (…)) werd niet verhoord met betrekking tot de vaststellingen naar aanleiding van de controle van 18 maart.

***

In de carwash werd op bevel van onderzoeksrechter D. L. S. een huiszoeking uitgevoerd. Op het ogenblik van de tussenkomst op zaterdag 4 juni 2016 zijn de volgende personen aan het werk.

- Eén voertuig bevindt zich met open deuren voor de feestzaal en wordt aan de binnenzijde gereinigd door een man die de verbalisanten identificeren als A. A..
- Een tweede voertuig, met aan boord de bestuurder, staat ernaast (uitrit wasstraat) en wordt aan de buitenzijde drooggewreven door een man die de verbalisanten identificeren als: D. M..
- Verderop staat een voertuig, met aan boord de bestuurder, wat op dat ogenblik met een hoge drukreiniger wordt afgespoten door een man die de verbalisanten identificeren als M. S..
- De vierde man hield zich bezig in het bureel en identificeren de verbalisanten als D. K. M..

Tijdens de rondgang worden nog twee andere personen aangetroffen die er lagen te slapen:

- op de mezzanine boven de feestzaal: K. I. A.;
- en op een kamer op het eerste verdiep van de woning (bureel): U. M.

Tijdens de controle slaagt D. M. er in om via het raam van een slaapkamer, gelegen op het gelijkvloers en uitgevend op de (…), te ontsnappen. Hij wordt korte tijd later evenwel geïntercepteerd door verbalisanten van de PZ NINOVE.

Op basis van de bevindingen van de wooninspectie worden beide panden, de woning en de feestzaal, onbewoonbaar verklaard.

Eerste beklaagde verklaart tijdens verhoor het volgende.

- Sinds 2004 is hij de uitbater van de carwash te NINOVE (…). In 2012 heeft hij de carwash terug overgenomen en voor de uitbating richtte hij zijn eigen firma op, zijnde de BVBA E. I.. Hij is de enige aandeelhouder en heeft de aandelen volstort.
- De carwash is niet zijn eigendom, maar huurt hij. De feestzaal is al +/- 2 jaar eigendom van zijn vrouw.
- Hij heeft officieel 4 werknemers waarvan er één al geruime tijd ziek is. Hij staat echter wel nog op de loonaangiftes. Hij doet zelf de aanwervingen en de dimona aangiftes geschiedden via de SA COGES. Hij stelt zelf de arbeidscontracten op en bepaalt ook de dienstregeling van zijn arbeiders. Hij heeft maar één arbeider met een voltijds contract maar dat is de persoon die ziek is. De andere 3 werken met een deeltijds contract van 20 uur per week met een vast uurrooster.
- Er is geen specifieke taakverdeling. Iedere werknemer doet alles.
- De afwijkingsdocumenten bewaart hij thuis.
- Op de dag van de controle waren er minstens twee personen die geen toestemming hadden om voor hem te werken (D. M., K. I. A., D. K. M.). Beklaagde ontkent deze personen te werk te stellen.
- Beklaagde ontkent dat zijn personeel 8 uur per dag werkt. De geafficheerde openingsuren (die ook voorkomen op de klantenkaart) zijn niet correct. Ze werken van 9 tot 17 uur.
- De accommodatie voor de werknemers is voldoende: er is warm water, elektriciteit en men kan er een douche nemen en koken.
- Hij ontkent de documenten van D. K. M. achter te houden. De man heeft inderdaad onder verschillende namen bij hem gewerkt maar hij deed deze aangiftes louter op basis van de oranje verblijfskaarten die hij op dat ogenblik officieel in zijn bezit had.

D. K. M. kreeg het bevel om het grondgebied te verlaten.

D. M. verklaart in verhoor het volgende.

- Hij heeft zijn identiteitsdocumenten aan beklaagde gegeven nadat deze beloofde om hem op zelfstandige basis in België te laten werken. Hij heeft ze ondertussen teruggekregen. Hij is in 2010 vertrokken in Pakistan en is zelfstandig naar België gekomen. Het heeft hem anderhalfjaar gekost. Hij. had in Pakistan zijn eigen zaak. In 2011 werd zijn asiel geweigerd.
- Hij is sinds 1 maand terug in België en verbleef in de carwash te Ninove. De verblijfsomstandigheden zijn acceptabel. Hij moet niet betalen. Hij werkt twee maal per week in de carwash om eten te kunnen kopen. F. A. is een brave man. Er waren geen vaste dagen (meestal vrijdag en zondag). Hij werkte van 8 uur 's morgens tot 19u 's avonds voor 40 tot 50 euro per dag. Dit wordt door beklaagde elke dag cash betaald.

D. M. kreeg ook het bevel om het grondgebied te verlaten.

***

Door de sociale inspectie werd vastgesteld dat de D. M. en D. K. M. aan het werk waren. K. I. A. lag te slapen. Zij werden alle 3 gehoord betreffende hun aanwezigheid en tewerkstelling in de carwash. Uit hun verklaringen bleek dat D. M., D. K. M. en K. I. A. dienden mee te helpen in de uitbating van de carwash van F. A.. Hun taken bestonden uit het meehelpen bij het wassen van de wagens, het uitvoeren van verbeteringswerken aan de carwash en het uitvoeren van allerhande klusjes op de locatie van de carwash in opdracht van F. A.. In ruil voor de uitgevoerde arbeidsprestaties ontvingen zij van F. A. onderdak, eten, drinken en wat zakgeld in de hand. Geen van hen was op het ogenblik van de controle gemachtigd tot vestiging of tot een verblijf van drie maand of meer in België. Bij nazicht blijkt ook dat geen van hen DIMONA is gemeld.

Het loon voor de maanden maart, april en mei 2016 werd volgens de inspectie niet betaald.

***

Bij de controle in de carwash werden door de verbalisanten en inspecteurs ernstige indicaties van mensenhandel vastgesteld, met name is er sprake van arbeid in omstandigheden strijdig met de menselijke waardigheid en uitbuiting van werknemers.

- M. S. en A. A. die als werknemer van de BVBA E. I. DIMONA gemeld zijn en beschikken over een arbeidsovereenkomst van 20 uur per weck, weten nooit vooraf wanneer zij kunnen stoppen met werken. M. S. die in de zaak woont is er dagelijks ter beschikking om te werken, doch is afhankelijk van de beslissing van zijn werkgever om te stoppen met werken. Het uurrooster dat is opgenomen in zijn arbeidsovereenkomst heeft op deze manier geen enkele waarde. Bovendien zou de werkgever dagelijks een document invullen waarop voltijdse arbeidsprestaties zijn ingeschreven, en op die manier problemen met betrekking tot het deeltijds arbeidsregime vermijden. M. S. en A. A. hebben geen enkel zicht op de door hen te leveren arbeidsprestaties. Gezien A. A. twee dagen Nederlandse les volgt in Aalst, dient hij naar eigen zeggen die dagen niet te werken en de andere vijf dagen van de week belt de werkgever hem op als hij hem nodig heeft.
- A. A. verklaart ook dat de arbeidsomstandigheden in de carwash niet zo goed zijn. Indien het druk is moet iedereen die er logeert meewerken van de baas en mag er geen pauze genomen worden. Verder blijkt dat ook het nemen van verlof niet tot de mogelijkheden behoort voor de werknemers. Het is de baas die bepaalt wanneer er niet gewerkt moet worden, deze vrije dagen beschouwen de werknemers als verlofdagen.
- Beide werknemers bevestigen een arbeidsovereenkomst te hebben ondertekend waarvan ze de inhoud niet begrepen of verstonden. Geen van beiden is de Nederlandse

taal machtig. Daarnaast hebben zij geen zicht op de correcte betaling van hun loon. Het is F. A. die hen het loon cash uitbetaalt aan het einde van de maand M. S. deelt mee te hopen op Allah dat hij door de baas niet bedrogen wordt. Beide heren beschikken over een Belgische bankrekening, die evenwel niet gebruikt wordt voor de betaling van hun loon. Het is dan ook onmogelijk om de correcte betaling na te gaan van de uitbetaalde lonen ten opzichte van de werkelijk gepresteerde arbeidsuren.

- Naast de officieel ingeschreven werknemers, doet werkgever F. A. echter ook beroep op diverse andere personen die in de carwash of de aanpalende feestzaal verblijven. Uit de verklaring van A. A. blijkt dat wie in de carwash werkt er ook mag wonen van de werkgever. Op het moment van de controle werden K. I. A., D. M., U. M. en D. K. M. in de zaak aangetroffen. Met uitzondering van U. M. die er op bezoek zou zijn geweest, gaven zij te kennen occasioneel in de zaak mee te helpen op vraag van F. A. in ruil voor onderdak, voedsel en af en toe een klein geldbedrag om te kunnen leven. Gezien hun verblijfstoestand en geen van hen legaal tewerkgesteld kon worden in België, zijn zij afhankelijk van de goodwill van F. A. om te overleven:
    - D. M. verklaart ongeveer twee dagen per week in de zaak te werken van 8 uur tot 19 uur. Hiervoor ontvangt hij 40€ a 50€ van F. A.. Hij werkt niet op vaste dagen, het is F. A. die beslist wanneer hij moet werken. D. M. krijgt daarnaast ook kost en inwoon van F. A.;
    - D. K. M. verklaart allerhande klusjes in en rondom de carwash te moeten opknappen in opdracht van F. A., in ruil mag hij er gratis wonen en krijgt hij af en toe wat zakgeld: F. A. had hem daarnaast ook 215 euro geleend om verblijfsdocumenten aan te vragen in België. Betrokkene verklaart een arbeidsovereenkomst te hebben ondertekend bij de firma om zo aan verblijfsdocumenten voor België te kunnen geraken;
    - K. I. A. verklaart allerhande klusjes op te knappen en ook mee te helpen bij het wassen van auto's als het druk is. Hij verblijft gratis in de carwash en hij krijgt eten en drinken van de baas. Af en toe krijgt hij ook 10 a 15 euro zakgeld van F. A..
- De carwash zou volgens de klantenkaarten geafficheerde openingsuren en de openingsuren welke op het internet staan, zeven dagen op zeven geopend zijn van 8 uur tot 19 uur. F. A. stelt dat de zaak in werkelijkheid slechts geopend is van 9 uur tot 17 uur. Gevraagd hoe het komt dat hij zijn drie werknemers zelfs met de door hem meegedeelde openingsuren gedurende zeven dagen op zeven, slechts 20 uur per week aangeeft zegt hij enkel dat de tewerkstelling in de zaak afhankelijk is van het weer. Het is evenwel niet omdat er geen auto's zijn om te wassen dat een werknemer die ter beschikking is in de zaak niet aan het werk zou zijn terwijl er gewacht wordt op klanten. Gezien K. I. A. , D. K. M., D. M. en M. S. in de carwash wonen en het de werkgever is die iedere dag ter plaatse bepaalt wie moet werken, staan zij zeven dagen op zeven ter beschikking van de carwash. De vaste werknemers verklaren immers dat zij geen weet hebben van een recht om vakantiedagen op te nemen. Bijgevolg zijn K. I. A., D. K. M., D. M., A. A. en M. S. zeven dagen op zeven ter beschikking van F. A. als hij hen nodig heeft.
- De aangetroffen werknemers, met uitzondering van A. A., woonden in de carwash en aanpalende feestzaal. Beide panden bleken ongeschikt te zijn voor bewoning. De vaststellingen aangaande deze materie werden gedaan door de bevoegde ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap.

- De feestzaal loopt 113 punten op het technisch verslag op en is dus manifest ongeschikt voor bewoning. Gelet op de ernstige gezondheids- en veiligheidsrisico's is deze woning ook onbewoonbaar.
- De kamerwoning (…) Ninove loopt ook strafpunten op, nl. 15 punten aan het gebouw, de gemeenschappelijk kook- en leefruimte 67 strafpunten, de gemeenschappelijke badkamer, 20 strafpunten, het gemeenschappelijk toilet 32 punten. Kamer 0/1 loopt in totaal 180 strafpunten op en is ongeschikt en onbewoonbaar. Kamer 1/1 loopt 201 strafpunten op en is ongeschikt en onbewoonbaar.

- Bovendien blijkt uit de verklaringen dat F. A. tussenkomt in de procedure om de Pakistani aan een legaal verblijf in België te helpen. Zij vertrouwen op F. A. om hun verblijfsdocumenten in orde te krijgen en legaal te kunnen werken in de carwash. F. A. liet zelf toe dat M. S. met twee verschillende identiteiten in de carwash werd ingeschreven en is op de hoogte dat ook D. K. M. onder twee verschillende identiteiten een geldig verblijf voor België trachtte te verkrijgen. Geen van de mannen is de Nederlandse, Franse of Engelse taal machtig en zij kunnen enkel communiceren met elkaar. Zij vertrouwen er op dat F. A. hen zal helpen, gezien hij hen voorziet van onderdak, eten en drinken en een klein geldbedrag. Het argument dat zij onderdak krijgen aangeboden door F. A., kan bezwaarlijk worden meegerekend daar zij over een beperkt inkomen beschikken dat zeker onvoldoende is om zonder de hulp van F. A. in België te kunnen overleven. Zij hebben geen enkele zekerheid over de vergoeding die hen door F. A. al dan niet zal worden uitbetaald. Daardoor is het voor hen onmogelijk om elders te gaan wonen. A. A. kan enkel in een eigen woning verblijven omdat hij OCMW-steun geniet te Ninove. De anderen zijn ontegensprekelijk genoodzaakt om te verblijven in de carwash, waardoor zij in feite zeven dagen op zeven en 24 uur op 24 uur maar dus zeker tijdens de openingsuren van de carwash ter beschikking zijn van F. A. om er opdrachten voor hem uit te voeren. Uit het gevoerde onderzoek blijkt dat K. I. A., D. M., M. S. en D. K. M. volledig afhankelijk zijn van F. A., zowel voor hun inkomen, eten, drinken als onderdak.

3.2. Grond van de zaak

Het bij artikel 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden gewaarborgde recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat de beslissing op de strafvordering melding maakt van de overwegingen die de rechtbank van de schuld of onschuld van de beklaagde hebben overtuigd en dat zij minstens de voornaamste redenen aangeeft waarom de tenlasteleggingen al dan niet bewezen worden verklaard, ongeacht of een conclusie wordt ingediend. Het recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat, ook bij ontstentenis van een conclusie, de beslissing omtrent de schuld met redenen wordt omkleed (Cass. 8 juni 2011 (P.11.0570.F), N.C. 2012/2, 170-171 en AC 2011, nr. 391, Cass. 29 mei 2012 (P.11.2037.N), N.C. 2013, 131-132). De rechter voldoet aan deze verdragsrechtelijke verplichting door vast te stellen dat de beklaagde de gegrondheid van de strafvordering niet betwist of door de concrete redenen te vermelden, zij het op beknopte wijze, die hem hebben overtuigd van zijn onschuld of schuld (Cass. 5 juni 2012 (P.11.092.N), N.C 2013, 132 (met noot L. HUYBRECHTS) en Cass. 23 oktober 2012 (P.2012.0300.N)).

Volgens artikel 66 van het sociaal strafwetboek hebben de processen-verbaal die opgemaakt zijn door de sociaal inspecteurs bewijskracht tot het tegendeel bewezen is, voor zover een afschrift ervan ter kennis wordt gebracht van de vermoedelijke dader van de inbreuk en, in voorkomend geval, van zijn werkgever binnen een termijn van veertien dagen die aanvangt de dag na de vaststelling van de inbreuk. Voor sociaalrechtelijke aangelegenheden waarvoor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest bevoegd zijn voorziet artikel 6 § 2 van het decreet van 30 april 2004 tot uniformisering van de toezichts-, sanctie- en strafbepalingen die zijn opgenomen in de regelgeving van de sociaalrechtelijke aangelegenheden, waarvoor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest bevoegd zijn een gelijklopende regeling.

De strafrechtelijke aansprakelijkheid van de rechtspersoon geldt voor alle misdrijven die gepleegd werden ter verwezenlijking van het doel, ter waarneming van zijn belang of voor zijn rekening en dus ook voor sociaalrechtelijke misdrijven.

- Wat de materiële toerekening betreft moet er een intrinsiek verband zijn tussen het misdrijf enerzijds en de verwezenlijking van het doel van de rechtspersoon en de waarneming van de belangen van de rechtspersoon anderzijds.
- Wat het intentioneel element van het misdrijf betreft moet worden aangetoond dat het misdrijf voortkomt uit een opzettelijke beslissing genomen binnen de rechtspersoon of dat er een nalatigheid is op het niveau van de rechtspersoon die in causaal verband staat met het misdrijf. Men beoogt de hypothese waarin een gebrekkige interne organisatie van de rechtspersoon, onvoldoende opleiding of begeleiding van het personeel, onvoldoende veiligheidsmaatregelen of onredelijke budgettaire beperkingen de voorwaarden gecreëerd hebben die het misdrijf mogelijk hebben gemaakt. Een occasionele tekortkoming kan de rechtspersoon niet worden toegerekend: zelfs binnen de meest zorgvuldig georganiseerde rechtspersoon kan een misdrijf nooit helemaal worden uitgesloten. De rechtbank kan zich voor het vaststellen van het moreel element steunen op de gedragingen van de bestuursorganen van de rechtspersoon of haar gezagsdragers, die onder meer een natuurlijke persoon kunnen zijn. Als het strafbaar feit door een vennootschap is gepleegd is het opzet genoegzaam bewezen door de vaststelling dat de leidinggevende organen kennis hadden van het opzet om de schuldige handeling te stellen en daarmee hebben ingestemd. Het opzet van de rechtspersoon kan ook worden afgeleid uit zijn kennis van eerder vastgestelde inbreuken op dezelfde regelgeving. Zodra de rechtspersoon weet heeft van een inbreuk, moet hij er alles aan doen om herhaling van deze inbreuk in de toekomst te voorkomen. Wat betreft de natuurlijke persoon moet er worden onderzocht of de natuurlijke persoon wel enige invloed kon aanwenden om de overtredingen van de wet te beletten of te voorkomen. Er moet ook aan de natuurlijke persoon een individuele fout kunnen worden aangewreven.

Van enige decumul van strafrechtelijke verantwoordelijkheid kan slechts sprake zijn indien aan drie cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- de rechtspersoon moet strafrechtelijk verantwoordelijk zijn voor het misdrijf uitsluitend wegens het optreden van de geïdentificeerde natuurlijke persoon;
- de natuurlijke persoon mag het misdrijf niet wetens en willens hebben gepleegd;
- de rechtspersoon moet een zwaardere fout hebben begaan dan de natuurlijke persoon;

Het Hof van Cassatie stelde al dat artikel 5, tweede lid van het Strafwetboek, dat de gevallen regelt waarin de verantwoordelijkheid van een natuurlijk persoon en van een rechtspersoon in het geding zijn wegens eenzelfde misdrijf, een strafuitsluitingsgrond invoert voor degene die de minst zware fout heeft begaan. Die verschoningsgrond kan gelden voor de dader van het door onvoorzichtigheid of onachtzaamheid gepleegde misdrijf en niet voor degene die willens en wetens heeft gehandeld (lees en vergelijk : Cass. 08 november 2006, T. Strafr., 2007, 261).

In de aan het arrest van 8 november 2006 voorafgaande conclusie van advocaat-generaal V. D. wordt duidelijk gesteld dat om vast te stellen of de natuurlijke persoon "de fout wetens en willens heeft begaan" de rechter moet letten op diens concrete geestesgesteldheid op het ogenblik waarop hij de handeling die zijn verantwoordelijkheid in het gedrang brengt stelde, en niet op de wettelijke kwalificatie van het feit. Hierdoor wordt de functie van een natuurlijk persoon, die van hem een goed ingelicht persoon maakt of iemand die dit zou moeten zijn en die hem een verplichting tot handelen geeft, een doorslaggevend criterium. "Wetens" slaat dan op het bewust of met kennis van zaken handelen terwijl "willens" wijst op de afwezigheid van een rechtvaardigingsgrond. De vaststelling dat een natuurlijke persoon bewust en buiten elke dwang, dit is wetens en willens, zij het in belang van de rechtspersoon het hem ten laste gelegde feit heeft gepleegd, volstaat om hem te veroordelen.

De wetgever duidt in het sociaal strafwetboek 'de werkgever, zijn aangestelden of lasthebbers' aan als strafbare dader. Dit is een vorm van wettelijke toerekening.

- **De werkgever** is, in het sociaal strafrecht, de persoon die met de werknemer verbonden is door een arbeidsverhouding die wordt gekenmerkt door ondergeschikt verband, een dienstbetrekking, hetzij op grond van een overeenkomst, arbeidsovereenkomst of andere, hetzij op grond van een statutair of feitelijk verband. Een persoon die overeenkomstig het arbeidsrecht niet beschouwd kan worden als de werkgever, kan voor de toepassing van het sociaal strafrecht toch als zodanig kan worden aangemerkt. De persoon die zich gedraagt als werkgever (bv. doordat hij instaat voor de aanwerving, de betaling en het ontslag van het personeel) en door het personeel als zodanig wordt beschouwd, ook strafrechtelijk dient te worden aangemerkt als de werkgever aan wie het misdrijf kan worden toegerekend.
- **De aangestelde van een werkgever** heeft in het sociaal strafrecht een betekenis die niet volledig overeenstemt met de betekenis die dit begrip heeft in art. 1384, derde lid, B.W. of art. 46, § 1, Arbeidsongevallenwet, i.e. «de persoon die in een band van ondergeschiktheid arbeid verricht ». Naast deze band van ondergeschiktheid, is vereist dat de aangestelde bekleed is met het gezag of de nodige bevoegdheid om effectief over de naleving van de wet te waken, ook al is die bevoegdheid naar de tijd of naar de plaats beperkt. Het misdrijf kan in beginsel niet worden toegerekend aan aangestelden die louter handelen op bevel van de werkgever. Aangestelden zijn steeds fysieke personen.
- **Ook het begrip lasthebber** heeft in het sociaal strafrecht een eigen betekenis. Het gaat om de persoon die door de werkgever ermee belast is bepaalde rechtshandelingen te stellen in naam en voor rekening van de werkgever, zoals het uitbetalen van het loon en het bijhouden van sociale documenten. Net zoals voor de aanstellers, vereist het Hof van Cassatie dat de lasthebber, om als strafbare dader te kunnen worden aangemerkt, over het gezag en de nodige bevoegdheid in de onderneming moet beschikken om effectief over de naleving van de wetten te kunnen waken. Lasthebbers kunnen rechtspersonen zijn.

- **Bij de toerekening van het misdrijf** dient de rechter na te gaan wie effectief schuld heeft aan het sociaalrechtelijk misdrijf vanuit een concrete beoordeling van hun verantwoordelijkheidsdomein.
- **Bestaan van een arbeidsovereenkomst**. Een arbeidsovereenkomst is een overeenkomst tot het verrichten van arbeid waarbij de ene partij, de werknemer, zich jegens de andere partij, de werkgever, verbindt om in een verhouding van ondergeschiktheid aan of onder het gezag van een werkgever, tegen loon arbeid te verrichten. Voor het bestaan van een arbeidsovereenkomst dienen derhalve 4 elementen aanwezig te zijn: een overeenkomst, arbeid, loon en gezag of ondergeschiktheid. De vaststelling dat een partij geen loon verschuldigd is voor het werk dat ten haren dienste is uitgevoerd, volstaat om het bestaan van een arbeidsovereenkomst uit te sluiten. Loon, in de algemene betekenis van het woord, is de tegenprestatie van arbeid die ter uitvoering van een arbeidsovereenkomst wordt verricht. Loon kan zowel bestaan uit speciën als uit voordelen in natura. Het uitoefenen van gezag houdt de bevoegdheid in om leiding te geven en toezicht te houden, zelfs indien die bevoegdheid niet effectief uitgeoefend wordt

Het misdrijf van mensenhandel heeft de volgende constitutieve bestanddelen (vergelijk met A. DE NAUW, Inleiding tot het bijzonder strafrecht, Kluwer, Mechelen, 2010, 251-254):

- een materieel bestanddeel: nl. de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, de wisseling of de overdracht van controle over hem. De term werving dient in zijn normale betekenis begrepen te worden;
- een moreel bestanddeel: met het oog op een vorm van uitbuiting die wordt opgesomd in art. 433quinquies van het Strafwetboek, in casu het aan het werk zetten of laten aan het werk zetten in omstandigheden die strijdig zijn met de menselijke waardigheid. Wanneer een vreemdeling op sluikse manier en zo veel mogelijk dient te werken om in zijn eigen leven te voorzien en gevaar loopt te alle tijde te worden aangehouden en uit het land te worden gezet, is het misdrijf van mensenhandel voorhanden. De wetgever heeft een reeks van elementen opgesomd die in aanmerking kunnen worden genomen om te stellen dat arbeidsomstandigheden in strijd zijn met de menselijke waardigheid:
    1. een loon dat kennelijk niet in verhouding staat tot het zeer groot aantal arbeidsuren;
    2. het ontbreken van een rustdag;
    3. het verstrekken van niet-betaalde diensten;
    4. de tewerkstelling van één of meer werknemers in omstandigheden die kennelijk niet overeenstemmen met de normen van de wetgeving betreffende het welzijn van de werknemers.

Het tewerkstelling van werknemers op een wijze dat ze economisch uitgebuit worden, is een tewerkstelling die strijdig is met de menselijke waardigheid zoals bedoeld in artikel 433quinquies § 1, 3°.

***

Uit het strafdossier en meer bepaalt uit de vaststellingen van de sociaal inspecteur en de verbalisanten blijkt dat beklaagden werknemers te werk stelt, die geen recht hebben op verblijf in België (tenlastelegging B) en die niet aangegeven zijn bij de sociale zekerheid (tenlastelegging A) en bijgevolg dus ook niet sociaal verzekerd zijn in België. Deze personen krijgen geen minimumloon uitbetaald voor hun werkzaamheden (tenlastelegging C) doch enkel kost en verblijf in een manifest ongeschikte woning en wat zakgeld. Hiervoor dienen ze zich quasi permanent ter beschikking te houden van de werkgever, zonder recht op pauzes of verlofdagen. Bijgevolg zijn de constitutieve bestanddelen van mensenhandel zonder enige twijfel aanwezig. De verschillende werknemers werden bij twee controles op verschillende tijdstippen aangetroffen. Van de mensenhandel werd bijgevolg ook een gewoonte gemaakt. De feiten kunnen materieel en moreel worden toegerekend aan eerste en tweede beklaagde. Daar de feiten wetens en willens werden gepleegd door eerste beklaagde, kan van enige decumul geen sprake zijn.

In antwoord op de conclusies van beklaagde merkt de rechtbank nog het volgende op:

- de voorgelegde arbeidsovereenkomsten betreffen, m.u.v. M. S., niet de werknemers waarvoor beklaagde in de dagvaarding wordt vervolgd. De overeenkomst die eerste beklaagde thans voorlegt, is in strijd met de vaststellingen die de sociaal inspecteurs hebben gedaan. Aan het document kan bijgevolg ook weinig geloof worden gehecht;
- de voorgelegde betalingsbewijzen betreffen, m.u.v. M. S., niet de werknemers waarvoor beklaagde in de dagvaarding wordt vervolgd. Ze zijn bijgevolg irrelevant bij de beoordeling van de tenlastelegging C;
- volgens de klantenkaarten was de zaak 7 dagen op 7 open van 8 tot 19 uur. Hetzelfde blijkt uit opzoekingen die de inspecteurs op het internet hebben gedaan. De rechtbank kan dan ook weinig geloof hechten aan het door beklaagde voorgelegde document dat dit niet het geval was;
- voor de in de dagvaarding onder de tenlastelegging A en B vermelde werknemers werd geen DIMONA-melding verricht. Ze zijn ook niet toegelaten of gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden of tot vestiging en kunnen niet legaal arbeiden in het rijk. Ze hebben geen getekende arbeidsovereenkomsten en kregen van beklaagde enkel zakgeld en kost en inwoon.

3.3. Straftoemeting

De feiten A, B, C, D en E in hoofde van eerste en tweede beklaagde, zijn gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet, zodat conform art. 65, lid 1 Sw. slechts één straf dient te worden opgelegd, nl. de zwaarste.

De straf moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklaagden zoals die blijkt uit hun strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank gekend. Niettemin dient de straftoemeting niet enkel de vergeldingsbehoefte te dienen, doch moet deze ook oog hebben voor de speciale preventie. De sanctionering moet dan ook van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

De door beklaagden gepleegde inbreuken op de sociale reglementering in het algemeen en het sociaal strafrecht in het bijzonder zijn objectief gezien ernstig.

- Door tewerkstelling van personen die geen machtiging hebben van verblijf van meer dan drie maanden of tot vestiging of die niet in het bezit zijn van een arbeidskaart ondergraven beklaagden het beleid van de overheid m.b.t. de tewerkstelling van vreemdelingen.
- Door geen tijdige DIMONA-aangifte te verrichten voor hun werknemers maken beklaagden de controle op het nakomen van de verplichtingen die beklaagden hebben i.g.v. de sociale wetgeving moeilijk tot onmogelijk. Bovendien wordt door het plegen van dergelijke inbreuk de deur wijd opengezet voor een ander misdrijf: nl. het niet-betalen van sociale zekerheidsbijdragen..
- Beklaagden maakten misbruik van de economische toestand van werknemers om ze, in strijd met de menselijke waardigheid, te werk te stellen. Ze werden ook niet aan het in België geldende minimum toon tewerkgesteld.

Eerste beklaagde heeft strafrechtelijke voorgaanden. Naast 1 veroordeling voor verkeersinbreuken, werd hij vier maal veroordeeld voor inbreuken op het sociaal strafrecht. Op de vraag tot opschorting van eerste beklaagde wordt niet ingegaan, gelet op:

- de ernst van de feiten. De ten laste van beklaagde bewezen verklaarde feiten, zoals voormeld, zijn te zwaarwichtig om het verlenen van de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling aan beklaagde te verantwoorden. Deze gunst zou onvoldoende bijdragen tot de bewustwording van beklaagde dat dergelijke feiten op generlei wijze kunnen getolereerd worden en onder geen beding voor herhaling vatbaar zijn;
- de strafrechtelijke voorgaanden in hoofde van beklaagde: uit zijn strafregister blijkt dat beklaagde zich systematisch niets aantrekt van de geldende regels van het sociaal strafrecht.

Gelet op zijn verstek heeft de rechtbank geen zicht op de huidige maatschappelijke toestand van tweede beklaagde. Aangezien de tweede beklaagde een rechtspersoon is, zijn de artikels 7bis en 41bis Sw. van toepassing en dienen de geldboeten als volgt te worden geconverteerd:

- "wanneer de wet op het feit vrijheidsstraf én geldboete stelt of één van de straffen alleen: een geldboete van minimum 500 frank (thans euro) vermenigvuldigd met het getal van de maanden van de minimum vrijheidsstraf, doch niet lager dan de minimumgeldboete op het feit gesteld (met dit laatste wordt dus bedoeld, de geldboete gesteld op de incriminatie voor natuurlijke personen); en van maximum 2.000 frank (thans euro) vermenigvuldigd met het getal van de maanden van de maximum vrijheidsstraf, doch niet lager dan het dubbele van de maximumgeldboete op het feit gesteld";
- "wanneer de wet op het feit enkel geldboete stelt: geldboete met minimum en maximum als door de wet op het feit gesteld".

Gelet op de aard en ernst van de feiten en de doelstellingen van de straftoemeting, komen:

- voor eerste beklaagde een gevangenisstraf van 1 jaar en een geldboete van 1.000 euro te vermeerderen met 4 slachtoffers de rechtbank gepast voor. Gelet op de strafrechtelijke voorgaanden van beklaagde, kan geen uitstel meer worden toegestaan.
- voor tweede beklaagde een geldboete van 3.000 euro te vermeerderen met 4 slachtoffers = 12.000 euro. Gelet op het faillissement van tweede beklaagde wordt de geldboete met uitstel opgelegd voor een proeftermijn van drie jaar.

De rechtbank is van oordeel dat deze straffen aan de beoogde preventieve en repressieve doelen tegemoet komen. Om precies van aard te zijn de beklaagden de ernst en de draagwijdte van hun fouten te leren inzien alsook als duidelijke waarschuwing die hen ertoe moet aanzetten in de toekomst hun verantwoordelijkheid ernstiger op te nemen, kan deze straftoemeting, noch met betrekking tot de gevangenisstraf, noch met betrekking tot de geldboete op een mildere wijze worden toegepast. Een grotere mildheid betonen zou trouwens getuigen van een permissiviteit die niet langer van aard zou zijn de beklaagde aan te zetten tot meer zin voor verantwoordelijkheid en discipline en tot het respecteren van de regels.

De bijdrage bedoeld in artikel 29, tweede lid, van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, heeft een eigen karakter en is geen straf, zodat op die bijdrage bijgevolg artikel 7 EVRM en artikel 2 Strafwetboek niet van toepassing zijn; de verhoging van de opdeciemen waarmede deze bijdrage moet worden vermeerderd, gaat dan ook in vanaf de inwerkingtreding van de wet die ze voorschrijft, ongeacht het tijdstip waarop het misdrijf is gepleegd.

Met ingang van 1 januari 2017 werd in artikel 1, eerste en tweede lid van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdeciemes op de strafrechtelijke geldboeten het woord vijftig vervangen door het woord zeventig. Deze nieuwe opdeciemes, ongeacht of ze nu hoger of lager zijn moeten vanaf hun inwerkingtreding onmiddellijk toegepast worden op de bijdrage voor het slachtofferfonds, ook al wordt deze opgelegd bij een veroordeling wegens feiten gepleegd vóór de inwerkingtreding van de wetsbepaling die de nieuwe opdeciemen invoerde.

De op basis van artikel 106 gevorderde sluitingen en exploitatieverboden kunnen niet worden bevolen. Dit betreft immers bijzondere strafsancties, waarin het strafdeterminerende feit niet voorziet.

4. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

Omdat de door de beklaagden gepleegde misdrijven mogelijk schade hebben veroorzaakt, houdt de rechtbank de burgerrechtelijke belangen ambtshalve aan, in toepassing van artikel 4 V.T.Sv., zoals gewijzigd bij artikel 2 van de Wet van 13 april 2005 (B.S. 03.05.2005).

5. TOEGEPASTE WETTEN

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlasteleggingen;

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetb. van strafvordering, art. 162,182,184,185,186,189,190, 190ter, 194, 195;

Strafwetboek, art. 2, 5, 38, 39, 40, 65, 79, 80;

Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew. art.36 Wet 07.02.2003; Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (B.S. 30.12.2011); (opdeciemen)

Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;

W.01.08.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro);

Wet van 29 juni 1964, art. 8§1; gew.W. 10.2.1994; (uitstel);

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK, RECHTDOENDE OP TEGENSPRAAK TEN AANZIEN VAN EERSTE BEKLAAGDE, BIJ VERSTEK TEN AANZIEN VAN TWEEDE BEKLAAGDE.

OP STRAFGEBIED

Eerste beklaagde, F. A.:

De rechtbank verklaart eerste beklaagde schuldig aan de feiten van de tenlasteleggingen A, B, C, D en E.

De rechtbank maakt toepassing van artikel 65, lid 1 van het strafwetboek.

De rechtbank veroordeelt de eerste beklaagde voor de feiten van de tenlasteleggingen A, B, C, D en E samen tot een **HOOFDGEVANGENISSTRAF VAN 1 JAAR** en een **GELDBOETE VAN 1.000 EURO**, verhoogd met 50 opdeciemen (x6) tot **6.000 euro**, te vermeerderen met **4 slachtoffers** gebracht op **24.000 euro** met een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Ontzet beklaagde, van de rechten bepaald in art. 31, lid 1 van het strafwetboek om gedurende een termijn van **10 JAAR,**

1. openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2. verkozen te worden;
3. enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4. gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5. geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk raadsman, gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder uit te oefenen;
6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht.

Bijdrage - vergoeding

SPREEKT in hoofde van de eerste beklaagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdeciemen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

Legt de eerste beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **51,20 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

Tweede beklaagde, E. I. BVBA:

De rechtbank verklaart tweede beklaagde schuldig aan de feiten van de tenlasteleggingen A, B, C, D en E.

De rechtbank maakt toepassing van artikel 65, lid 1 van het strafwetboek.

De rechtbank veroordeelt de tweede beklaagde voor de feiten van de tenlasteleggingen A, B, C, D en E samen tot **GELDBOETE VAN 3.000 EURO**, verhoogd met 50 opdeciemen (x6) tot **18.000 euro,** te vermeerderen met **4 slachtoffers** gebracht op **72.000 euro.**

De rechtbank verleent de tweede beklaagde **GEWOON UITSTEL** voor de gehele geldboete voor een proeftermijn van drie jaar.

De rechtbank veroordeelt beide beklaagden hoofdelijk tot de kosten, begroot op **108,59 EURO,** meer de betekeningskosten van huidig vonnis voor tweede beklaagde.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt de beslissing over de overige burgerlijke belangen aan.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

WIJST de veroordeelde er op dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis, wat betreft de uitgesproken effectieve gevangenisstraf zoals hoger in dit vonnis bepaald, zal geschieden overeenkomstig de bepalingen van de Wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten en dit in zoverre de bepalingen van voornoemde wet op het ogenblik van de strafuitvoering in werking zullen zijn getreden.

Overeenkomstig de aldus in werking getreden bepalingen van deze wet zal de uitvoering van de effectieve vrijheidsstraf zoals hoger in dit vonnis bepaald eventueel kunnen geschieden volgens de modaliteiten die worden bepaald door de strafuitvoeringsrechtbank, de strafuitvoeringsrechter of door de Minister van Justitie.

Voor het geval de partijen niet aanwezig zijn op het ogenblik van de uitspraak gelden de huidige vermeldingen als inlichting bij kennisname van dit vonnis (lezing van dit vonnis of kopie ervan).

VORDERING TOT ONMIDDELLIJKE AANHOUDING

Het Openbaar Ministerie vordert de onmiddellijke aanhouding te bevelen van de veroordeelde **F. A..**

De rechtbank stelt dat er **geen** gronden zijn om in te gaan op de vordering van het Openbaar Ministerie tot de onmiddellijke aanhouding van veroordeelde **F. A..**

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK, RECHTDOENDE,

OP TEGENSPRAAK,

Wijst de vraag tot onmiddellijke aanhouding van de veroordeelde **F. A.** voornoemd **af.**

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van:

EEN DECEMBER TWEEDUIZEND ZEVENTIEN

Aanwezig:

R. V., rechter, voorzitter der kamer;

B. H., substituut- Arbeidsauditeur;

S. S., griffier,